ஊஷ ஊவ வஶோ ஜெவொ விஶகஜ்ா ஜஹெஶாஃ॥
வ வ

ஹ௫ஜயெ ஸ௦நிவிஷ௦ த௦ ஜூாசெவவாஜ௫தஜஶ்ூதெ॥
ந

ஓம் விராட் விஸ்வகர்ம பரப்ரஹ்மணே நம:

நூல்குறிப்பு

நூலின் பெயர்	: அன்னபிராசனம்
நூலின் ஆசிரியர்	: சே.சுரேஷ் சர்மா, 12- குப்புதாசன் தெரு, இராசிபுரம்-637408.
நூலின் மதம்	: வைதீகம்
நூலின் வேதம்	: றுக்வேதம்
நூலின் சாகைகள்	:சாங்காயனம், கௌஷீதகிம், சாகளம், ஆஸ்வலாயனம், பாஷ்களம்.
நூலின் மொழிகள்	: தேவநாகரி, தமிழ்
நூலின் உபயோகம்	: உணவுகளின் சிறப்புகள்

अथ अन्नप्राशन विधि ॥

अथ ऋग्वेदं शांखायनगृहसूत्रे अध्यायः १ प्रश्नं २७ ॥

षष्ठे मास्यन्न प्राशनं ॥ १ ॥ आजमन्नाद्यकामस्य ॥ २ ॥

तैत्तिरं ब्रह्मवर्चसकामस्य ॥ ३ ॥ मात्स्यं जवनकामस्य ॥ ४ ॥

घृतौदनं तेजस्कामस्य ॥ ५ ॥ मध्वोदनमायुष्कामस्य ॥ ६ ॥

दध्योदनं इन्द्रियकामस्य ॥ ७ ॥ क्षीरोदनं पशुकामस्य ॥ ८ ॥

दधि मधु घृत मिश्रमन्नं प्राशयेद् ॥ ९ ॥

अन्नपतेन्नस्य इति । यच्चिद्धि ते । महश्चिद् ।

इममग्न आयुषे इति हुत्वा । अग्न आयूंषि इति अभिमन्त्रय ।

उदग्रेषु कुशेषु स्योना पृथिवि इति उपवेश्य ।

महाव्याहृतिभिः प्राशनं ॥ १० ॥ शेषं माता प्राश्नीयात् ॥ ११ ॥

அன்னப்ராசன விதி

றுக்வேதத்தினை படிக்கும் வழக்கத்தினை உடைய பிராமண வர்ணத்தினர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு உணவு ஊட்டப்படும் காலமும் அதன் விஷங்களையும் ஶ்ரீ சாங்காயன மஹரிஷி தன்னுடைய கல்பத்தில் கிருஹ ஸூத்திரத்தில் விளக்கமாக சொல்லியுள்ளார். இவ்வாதாரம் அத்யாயம் 1 இல் பிரசன்னம் 27 இல் 11 அனுவாகத்தில் சொல்லியுள்ளார். இவைகளுக்கு ஆதாரமாக ஆஸ்வலாயன ரிஷி, கௌஷீதகி ரிஷி மற்றும் காத்யாயன ரிஷிகளின் கிருஹ ஸூத்திரங்களும் உள்ளது. அன்னப்பிராசனம் என்ற ஸம்பிரதாயத்தின் மூலமாகதான் பிராமண வர்ணத்தில் ஒரு பிரிவினர்கள் 5000 வருஷ வேதகால உணவு பழக்க வழக்கங்களை உடையவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்களிடையே அஹிம்சா தத்துவங்களும் அனுசரித்து சைவ மற்றும் அசைவ குடும்பங்களாகவும் பாரதத்தில் வருகின்றார்கள்.

அன்னம் என்ற சொல் நாம் உண்ணும் உணவினையே குறிக்கின்றது. அன்னம் பரபிரம்மத்தின் வடிவம். அன்னபதிக்கான ஹவிர்பாகம் யாகத்தில் விராட்புருஷனாகிய விஸ்வகர்ம பரபிரம்மத்திற்கே வேதத்தில் சொல்லப்படுகின்றது. (எ.கா: சுக்ல யஜுர்வேதம் காண்வ ரிஷி ஸம்ஹிதை மந்திரம் 632 இல்) ஆகவே பிராமணர்கள் லாகிரி உணவுகளை புசிக்கக் கூடியவர்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் மேற்கண்ட கல்பம் ஓர் ஆதாரம், அதுமட்டுமின்றி வேத பிராமணங்கள் புராணங்கள் மற்றும் ஸ்மிருகள் ஆகமங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து ஆதாரம் இங்கு கொடுக்கப்படுகின்றது.

பிராமண/அந்தண வர்ணத்தினை சேர்ந்த குலங்கள்:

1 ஆதிபிரம்ம கணங்கள்: ஸானகர், ஸனாதனர், அஹபுனர், பித்னர், ஸுபர்ண பிரம்மரிஷிகள்.

2 பிரஜாபதி கணங்கள்: விஸ்வகர்மா, மனு, த்வஷ்டா, சில்பகஸ்யபர், தக்ஷ பிரஜாபதிகள்.

3 அங்கிர கணங்கள்: தீர்கதமர், வாமதேவர், பரத்வாஜர், ஸுதன்வர், அதர்வணர் முதலிய ஆங்கிரஸர்கள்.

4 பிருகு கணங்கள்: சுக்ரன், சியாவனர், பார்க்கவர், வேனர், ஜமதக்னி, விஸ்வரூபர், அபூதிம் முதலிய பிருகுக்கள்.

5 ருபு கணங்கள்: ருபு, விபு, வாஜர் முதலிய ஆர்பவ கணத்தினர்கள். (1 முதல் 5 கணத்தினர் ஆச்சார்யர்/**மஹாகுலத்தினர்**/கம்மியர்/**பாஞ்சால பிராமணர்கள்**).

6 ஸப்தரிஷிகள்: வஸிஷ்ட, விஸ்வாமித்ரர், பரத்வாஜர், ஜமதக்னி, கஸ்யபர், கௌதமர், அத்ரி முதலியவர்கள்.

பஞ்சகௌடா (லாகிரி உணவு பழக்கம் உடையவர்கள்) ஸாரஸ்வதர், கௌடர், கன்யர், குப்ஜர், உத்கலர் முதலியர்கள்.

பஞ்சதிராவிடா (லாகிரி உணவு பழக்கம் இல்லாதவர்கள்) குஜராத், மஹாராஷ்ட்ரா, கன்னடா, தெலுங்கு, தமிழ் மொழி பேசும் (ஐயர்-ஐயங்கார்/**பார்ப்பனர்/விப்ர பிராமணர்கள்**).

7 வைகானஸர்கள்: விகநர், சதரிஷி, வம்ரர், ஔகேயர். (பட்டாசாரியர் - வடகலை).

8 ஆதிசைவர்கள்: கௌசீக, காஸ்யப, கோதம, அகஸ்திய,, பரத்வாஜம்.(சிவாசாரியர்- வடமாள்).

9 மஹாசைவர்கள்: ரூக்ஷாயணர், காஸ்யப, பரத்வாஜ, விஸ்வாமித்ரர்.(தீக்ஷிதர்).

அன்னப்பிரச்சன விதியின் விளக்கங்கள்:

1) குழந்தை பிறந்து 6 மாதம் கழித்து அன்ன பிராசனம் என்ற கர்மாவை செய்ய வேண்டும்.
2) வெள்ளாட்டின் இறைச்சியினால் செய்யப்பட்ட சோறு குழந்தைக்கு ஊட்டப்படுவதினால் குறைவற்ற அன்னம் என்னாலும் அவருக்கு இருக்கும்.
3) கௌதாரி பறவையின் இறைச்சியால் செய்யப்பட்ட அன்னம் உட்டப்படுவதினால் அக்குழந்தைக்கு பிரம்ம தேஜஸு அதாவது பிராமணத் தன்மை கிடைக்கும்.
4) மீன் இறைச்சியினால் செய்யப்பட்ட அன்னத்தினை உண்பிப்பதினால் அக்குழத்தைக்கு பிற்காலத்தில் தடையில்ல வம்சோற்பத்தி கிடைக்கும்.
5) நெய்சோறு பிள்ளைகளுக்கு உண்பிப்பதினால் உடல் வலிமை பெறும்.
6) தேன்சோறு சிறார்களுக்கு உண்பிப்பதினால் ஆயுள் அதிகரிக்கும்.
7) தயிர்சோறு குழந்தைகளுக்கு ஊட்டுவதால் ஐம்புலன்களும் நலமாக உறுதியாக இருக்கும்.
8) பால்சோறு பிள்ளைகளுக்கு உண்பிப்பதினால் வீட்டில் என்றென்றும் குறைவில்லா பசுகணங்கள் இருக்கும். (பசுக்கள் என்பது வேதத்தில் மனிதன், குதிரை, காட்டெறுது, செம்மறியாடு மற்றும் வெள்ளாடு இவற்றை மட்டுமே குறிக்கும்)
9) நெய், தேன், தயிர் கலந்த சோறு அமிருத தன்மைய குழந்தைகளுக்கு அளிக்கும்.
10) ஹோமத்திற்கான வேத மந்திரங்கள். அன்னபதி ஹோம மந்திரங்கள.
11) குழந்தைக்கு தாயின் கையினால் உணவு எடுத்துக் கொண்டு வியாஹ்ருகளைச் சொல்லி உணவு உண்பிக்க வேண்டும்.

மேற்கண்ட கிருஹ ஸூத்திரத்தில் 2 முதல் 4 வரையிலான ஸம்பிரதாயம் லகிரி உணவு கொள்கின்றவர்களுக்கு மட்டுமே, பிராமண வர்ணத்தினர்களுக்கும் பொதுவாக 5 முதல் 9 வரையிலான விளக்கங்களில் உள்ள அனுஷ்டானம் போதுமானது ஆகும்.

अथ दधिमधुघृत मन्त्रानि ॥ ९॥

ऋषिः वामदेवः गोतमः छन्दः अनुष्टुप् देवता दधिः ॥

दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।

सुरभि नो मुखा करत् प्र ण आयूꣳसि तारिषत् ॥

ருஷி: வாமதேவ: கோதம: சந்த: அனுஷ்டுப்
தேவதா ததி (பசுந்தயிர்)
ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம் ஜிஷ்ணோரச்வஸ்ய வாஜிந:,
ஸுரபிநோ முகா கரத் ப்ரண ஆயூகும்ஸி தாரிஷத் (1)

ऋषिः गोतमः राहूगणः छन्दः गायत्रीः देवता मधुः ॥

मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः ।

माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥

ருஷி: கோதம: ராஹூகண: சந்த: காயத்ரீ:
தேவதா மது: (தேன்)
மது வாதா ருதாயதே மது க்ஷரந்தி ஸிந்தவ:,
மாத்வீர் ந: ஸந்த்வோஷதீ: (2)

ऋषिः वामदेवः गौतमः छन्दः त्रिष्टुप् देवता गोघृतः ॥

घृतं मिमिक्षे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतं वस्य धाम ।

अनुष्वधमावह मादयस्व स्वहाकृतँ वृषभ वक्षि हव्यम् ॥

ருஷி: வாமதேவ: கோதம: சந்த: த்ரிஷ்டுப்
தேவதா க்ருத: (பசுநெய்)
க்ருதம் மிமிக்ஷே க்ருமஸ்ய யோநிர் க்ருதே ச்ரிதோ க்ருதம் வஸ்ய தாம, அநுஷ்வதமாவஹ மாதயஸ்வ ஸ்வாஹாக்ருதம் வ்ருஷப வக்ஷி ஹவ்யம் (3)

ऋषिः तार्क्ष्यः सुपर्णः छन्दः विराट् देवता सुहस्तपतिः ॥

सौधन्वनासस्सुहस्तां शमीभिस्त्वष्टमाङ्गिरसमृभवं- स्वस्तये- ॥

ருஷி: தார்க்ஷ்ய: ஸுபர்ண: சந்த: விராட்
தேவதா ஸுஹஸ்பதி: அன்னம் கலப்பதற்கு

ஸௌதந்வாஸஸ் ஸுஹஸ்தாம் சமீபிஸ்
த்வஷ்டமாங்கிரஸம்ருபவம் ஸ்வஸ்தயே (4)

ऋषिः विश्वदेवः छन्दः जगतीः देवता पात्रः ॥

त्वष्टा माया वे-दपसामपस्तमो बिभ्रत् पात्रा देवपानानि शंतमा ।

शिशीते नूनं परशुं स्वायसं येन वृश्चादेतशो ब्रह्मणस्पतिः ॥

ருஷி: விஸ்வதேவ: சந்த: ஜகதீ:
தேவதா பாத்ர: அன்னபாத்திரம் எடுப்பதற்கு.
த்வஷ்டா மாயா வேதபஸாமபஸ்தமோ பிப்ரத் பாத்ரா தேவபாநாநி சம்தமா, சிசீதே நூநம் பரசும் ஸ்வாயஸம் யேந வ்ருச்சாதேதசோ ப்ரஹ்மணஸ்பதி: (5)

ऋषिः वामदेवः गौतमः छन्दः उष्णिक् देवता हस्तः ॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेनश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां ॥

ருஷி: வாமதேவ: கோதம: சந்த: உஷ்ணீக்
தேவதா ஹஸ்த: குழந்தையை தாய் கையில் எடுப்பதற்கு.
தேவஸ்ய த்வா ஸவிது: ப்ரஸவேநஸ்விநோர் பாஹுப்யாம் பூஷ்ணோ ஹஸ்தாப்யாம் (6).

अथ अन्नपति होमः ॥ १० ॥

அன்னபதி ஹோம மந்திரங்கள்:

ऋषिः वामदेवः गोतमः छन्दः त्रिष्टुप् देवता अन्नपतिः ॥

यच्चिद्धि ते परुषत्रा यविष्ठा ऽचित्तिभिश्चकृता कच्चिदागः ।

कृधीष्वश्स्माꣳ अदितेरनागान् व्येनांसि शिश्रथो विष्वगग्ने ॥

ருஷி: வாமதேவ: கோதம: சந்த: த்ரிஷ்டுப்
தேவதா அன்னபதி:
யச்சித்தி தே பருஷத்ரா யவிஷ்டாசித்திபிச்ச க்ருதா கச்சிதாக:,
க்ருதீஷ்வக்ஷ்ஸ்மாகும் அதிதேரநாகாந் வ்யேநாம்ஸி சிச்ரதோ விஷ்வகக்நே (1)

महश्चिदग्न एनसो अभीक ऊर्वाद् देवानामुत मर्त्यानाम् ।

मा ते सखायः सदमिद् रिषाम यच्छा तोकाय तनयाय शँ योः ॥

மஹச்சிதக்நே ஏநஸோ அபீக ஊர்வாத் தேவாநாமுத
மர்த்யாநாம், மா தே ஸகாய: ஸதமித்ரிஷாட யச்சா தோகாய
தநயாய சம்யோ: (2)

इममग्न आयुषे वर्चसे तिग्ममोजो वरुण सोम राजन् ।

मातेवास्मा अदितिः शर्म यꣳसद्विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासद् ॥

இமமக்ந ஆயுஷே வர்சஸே திக்மமோஜோ வருண ஸோம
ராஜன், மாதெவாஸ்மா அதிதி: சர்ம யகும் ஸத் விஸ்வே
தேவா ஜரதஷ்டிர் யதாஸத் (3)

ऋषिः विश्वकर्मा भुवनौ छन्दः त्रिष्टुप्

देवता अन्नपति विंश्वकर्मा ॥

अन्नपतेऽन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः ।
प्र प्र दातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे । विश्वकर्मणे स्वाहा ॥१८॥ ८४[६३१]

ருஷி: விஸ்வகர்மா பௌவந: சந்த: த்ரிஷ்டுப்
தேவதா அன்னபதிர் விஸ்வகர்மா
அந்நபதேந்நஸ்ய நோ தேஹ்யநமீவஸ்ய சுஷ்மிண:,
ப்ரப்ர தாதாரந்தாரிஷ ஊர்ஜந்நோ தேஹி
த்விபதே சதுஷ்பதே விஸ்வகர்மணே ஸ்வாஹா (4)

ऋषिः शतं वैखानसः छन्दः गायत्री देवता पवमानग्निः ॥

अग्न आयूꣳषि पवस आ सुवोर्जमिषꣳ च नः ।

आरे बाधस्व दुच्छुनाम् ॥

ருஷி: சதம் வைகாநஸ: சந்த: காயத்ரீ:
தேவதா பவமானக்நி: தீர்த்தம் தாய்சேய் மேல் தெளிக்க
அக்ந ஆயூகும்ஷி பவஸ ஆ ஸுவோர் ஜமிஷகும் ச ந:,
ஆரெ பாதஸ்வ துச்சுநாம் (5)

ऋषिः मेधातिथिः काण्वः छन्दः गायत्रीः देवता पृथिवीः ॥

स्योना पृथिवि भवान् ऋक्षरा निवेशनी । यच्छा नः शर्म सप्रथः ॥

ருஷி: மேதாதிதி: காண்வ: சந்த: காயத்ரீ:
தேவதா ப்ருதிவீ: தாய்சேயை தர்பாசனத்தில் அமரவைக்க.

ॐ भूर्भुवस्स्वर्जनदोम् ॥ ஓம் பூர் புவஸ் ஸ்வர் ஜநத் ஓம் - என்று
சொல்லி அன்னத்தை குழந்தைக்கு ஊட்ட வேண்டும்.

॥ अथ अन्नप्राशनः ॥

संख्या	ऋग्वेदं	कौषीतकिं	शांखायनं	आश्वलायनं	परास्करं
१	अन्नाद्यकामः	अजं	अजं	अजं	कपिञ्जकमाँसं
२	ब्रह्मवर्चसकामः	तैत्तिरं	तैत्तिरं	तैत्तिरं	आटयामाँसं
३	जवनकामः	मात्स्यं	मात्स्यं	०	मात्स्यमाँसं
४	तेजस्कामः	घृतौदनं	घृतौदनं	घृतौदनं	०
५	आयुष्कामः	मध्वोदनं	मध्वोदनं	०	कृकषायमाँसं
६	इन्द्रियकामः	दध्योदनं	दध्योदनं	०	०
७	पशुकामः	क्षीरोदनं	०	०	०
८	वाग्प्रसारकामः	०	०	०	भारद्वाजमाँसं
९	सर्वकामः	०	०	०	सर्वैः माँसानि

அன்னபிராசனத்தின் பலன்கள்

எண்	ருக்வேதம்	கௌஷீதகி:	சாங்காயந:	ஆச்வலாயன:	காத்யாய:
1	உணவு விருத்தி	ஆட்டின் மாம்ஸம்	ஆட்டின் மாம்ஸம்	ஆட்டின் மாம்ஸம்	குயில் மாம்ஸம்
2	பிரம்ம தேஜஸு	கௌதாரி மாம்ஸம்	கௌதாரி மாம்ஸம்	கௌதாரி மாம்ஸம்	ஆட்டின் மாம்ஸம்
3	ஜன விருத்தி	மீன் மாம்ஸம்	மீன் மாம்ஸம்	0	மீன் மாம்ஸம்
4	உடல் வலிமை	நெய் சோறு	நெய் சோறு	நெய் சோறு	0
5	ஆயுள் விருத்தி	தேன் சோறு	தேன் சோறு	0	காடை மாம்ஸம்
6	ஐம்புல நலன்	தயிர்சோறு	தயிர்சோறு	0	0
7	உயிரின விருத்தி	பால்சோறு	0	0	0
8	வாக்கு திறமை	0	0	0	வானம்பாடி மாம்ஸம்
9	அனைத் - திற்கும்	0	0	0	குறிப்பிட்ட அனைத்தும்

பிராமண வர்ணத்தினர் மாம்மிஸ உணவு உண்ணும் பழக்க வழக்கம் உடையவர்கள் என்பதற்கான வேத பிராமாண கல்ப ஆகம ஆதார நூல்கள்.

अथ मनुस्मृति ॥ अध्यायं ३ अनुवाकं २६६-२७६ ॥

हविर्यच्चिरात्राय यच्च अनन्त्याय कल्पते। पितृभ्यो विधिवत् दत्तं तत् प्रवक्षाम्यशेषतः॥ तिलै र्व्रीहि यवै र्माषैरद्भि र्मूल फलेन वा। दत्तेन मासं तृप्यन्ति विधिवत् पितरो नृनां॥ द्वौ मासौ मत्स्यमाँसेन त्रीन् मासान् हारिणेन तु। औरभ्रेण अथ चतुरः शाकुनेन अथ पंच वै॥ षण्मासांश्चाग माँसेन पार्षतेन च सप्त वै। अष्टान् एनस्य माँसेन रौरवणेनव एव तु॥ दशमासांस् तु तृप्यन्ति वराह महिषामिषैः। शश कूर्मयोस् तु माँसेन मासान् एकादश एव तु॥ संवत्सरं तु गव्येन पयसा पायसेन च। वार्ध्रीणसस्य माँसेन तृप्तिर्द्वादशवार्षिकी॥ कालशाकं महाशल्काः खड्ग लोहिमिषं मधु। आनन्त्याय एव कल्प्यन्ते मुनि अन्नानि च सर्वशः॥ यत् किं चिन्मधुना मिश्रं प्रदद्यात् तु त्रयोदशीं। तदप्यक्षयं एव स्याद्वर्षासु च मघासु च॥

மனு ரிஷியின் ஸ்மிருதியில் அத்யாயம் 3 அனு 266-276 வரையிலான ஸ்லோகங்களில் பித்ரு யாகங்களில் எந்தெந்த உணவுகளை முன்னோர்களுக்கு அவி தருவதால் என்னென்ன பயன் என்று கூறப்படுள்ளது. சைவ உணவுகளால் ஒரு மாதம் வரைக்கும், மீன் உணவு இரண்டு மாதம் வரையும், ஹாரிணம் ஔப்ரேணம் குயில், சாகம், பார்ஷதம், ரௌரவணம், வராஹம், மஹிஷம், கூர்மம் முதலியவைகளின் மாம்ஸங்களின் உணவுகள் 11 மாதங்கள் வரையும் வார்த்ரீ 12 மாதம் வரையும் பித்ருக்களுக்கு திருப்பியடைவார்கள் என்று மானவ தர்ம ஸூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது பிராமணர் வர்ணத்தினர்களுக்கு.

अथ शुक्लयजुवेदीय वाजसनेयिन माध्यनतिन शतपथ-ब्राह्मणं ॥

काण्डं ६ अध्यायं २ ब्राह्मणं १ अनुवाकं ५ ॥

अथ शुक्लयजुवेदीय वाजसनेयिन माध्यनतिन बृहदारण्यकं ॥ स एतान्पंच पशूनपश्यत्। तान्नाना देवताभ्य आलिप्सत **वैश्वकर्मणं पुरुषं** वारुणमश्वं ऐन्द्रं ऋषभं त्वाष्ट्रं अविं आग्नेयमजम्॥ स समिधाऽऽ ज्यस्योपहत्य आसीन आहुति जुहोति **विश्वकर्मणे स्वाहा** इति॥ சுக்லயஜுர்வேதம் வாஜஸநேயின மாத்யந்கின சதபத பிராமணம் காண்டம் 6 அத்யாயம் 2 பிராமணம் 1 அனுவாகம் 5 இல்

பசுகணங்களிக் அதிதேவர்களாக சொல்லப்படும் தேவர்களின் பலிக்கு உண்டான உயிரினங்களும் அப்பசுக்களும் யாஜ்ஞவல்கிய ரிஷியால் சொல்லப்படுகின்றது. விஸ்வகர்மா தேவனுக்கு புருஷனும் (நாராயண ரிஷியால் செய்யப்பட்ட புருமேதத்தில் விராட் புருஷனாகிய விஸ்வகர்மாவிற்கு மனிதனை பலியிடும் விதி இவ்விதமே ஆகும்) , வருணனுக்கு குதிரையும், இந்திரனுக்கு காட்டுஎறுதுவும், தேவத்வஷ்டாவுக்கு செம்மறியாடும், அக்னிக்கு வெள்ளாடும் யாகத்திற்கு பலி உணவுகள் ஆகும்.

अध्यायं ४ ब्राह्मणं ४ अनुवाकं १८ ॥ अथ य इच्छेत् पुत्रो मे पण्डितो विगीतः समितिंगमः शुश्रूषितां वाचं भाषिता जायेत सर्वान् वेदाननुब्रुवीत सर्वमायुरियादिति **माँसौदनं** पाचयित्वा सर्पिष्मन्त मश्नीया तामीश्वरौ जनयित वा औक्षण वा ऋषभेण वा॥ க்லயஜுர்வேதம் வாஜஸநேயின மாத்யந்கினம் பிகுதாரண்யகோபநிஷத் அத்தாயம் 4 பிராமணம் 4 அனுவாகம் 18 இல் தன்னுடைய மகன் வேதங்கள் அனைத்தினையும் கற்கவேண்டும் என்று பிரியப் படுகின்ற தாய் தான் கருவுற்று இருக்கும் தருனத்தில் பிராமணர்களால் உண்ண தகுந்த மாஸ்மிசங்களை உண்பதால் ஈஸ்வரனுடைய அனுகிரஹம் கிடைக்கின்றது என்று உள்ளது.

अथ ऋग्वेदीय वसिष्ठ धर्मसूत्रं ॥ अध्यायं ११ अनुवाकं ४० ॥

मधुमाँसैश्च शाकैश्च पयसा पायसेन च।

एष नो दास्यति श्राद्धं वर्षासु च मघासु च॥

ருக்வேதம் சார்ந்த வஸிஷ்ட ரிஷியின் தர்ம ஸூத்திரத்தில் அத்யாயம் 11 அனுவாகம் 40 இல் தேன் மாஸ்மிசம் பறவையின் இறைச்சி பாயஸம் பாலால் செய்யப்பட்ட உணவுகளும் சிரார்த்தில் பித்ருகள் வருஷகாலம் திருப்தியடைவார்கள் என்று வஸிஷ்டர் தன்னுடைய தர்ம ஸூத்திரத்தில் சொல்லியுள்ளார்.

अथ विष्णु धर्मसूत्रं ॥ अध्यायं ३० अनुवाकं ३७ ॥

यदाथर्वणं तेन माँसेन ॥ पितृदेवताऽऽथितिपूजायामप्येव पशुं हिँस्यादिति

मानवं ॥ मधुपर्के च यज्ञे च पितृदैवतकर्मणि । अत्रैव च पशुं

हिँस्यान्नान्यथेत्यब्रवीन् मनुः ॥

ஸ்ரீ விஷ்ணு பகவான் கூறிய தர்ம ஸூத்திரத்தில் அத்தாயம் 30 அனுவாகம் 37 இல் அதர்வண வேதத்திற்கு மாமிஸங்களை அவிதரவேண்டும் என்றும், பித்திருகள் தேவர்கள் விருந்தினர்கள் மற்றும் பூஜைகள் முதலியவற்றிக்கு உயிரினங்களை கொல்லலாம் என்றும், மானவ ரிஷியின் புராணகாலத்திலும் மதுபர்கம் யாகம் பித்ரு தேவ கர்மாக்களில் மட்டுமே உயிரினங்களை பலியிடலாம் என்று மனு பிரஜாபதியே சொல்லியுள்ளார்.

अथ गोतम धर्मसूत्रं ॥ अध्यायं २ अनुवाकं ६ ॥

तदभाव ऋत्विजाचार्यौ । तिल माष व्रीहि यवं उदकदानैर्मासं पितरः प्रीणन्ति ।

मत्स्य हरिणरुरु शश कूर्म वराह मेष माँसैः संवत्सराणि । गव्यपयः पायसै

र्द्वादश वर्षाणि । वार्ध्रीण सेनमाँसेन कालशाकं छाग लोह खड्ग माँसै र्मधु

मिश्रैश्चानन्त्यं ॥

கோதம ரிஷியின் தர்ம ஸூத்திரத்தில் அத்தியாயம் 2 அனுவாகம் 6 இல் சிரார்த்தம் முதலிய கர்மாக்களில் எள்ளு உளுந்து விரீஹி யவம் முதலிய மாதம் வரையும் பித்ருக்கள் சந்தோஷம் அடைவார்கள் என்றும், மத்ஸ்யம் ஹரிணம் ருரு சசம் கூர்மம் வராஹம் மேஷம் முதலிய மாஸ்சங்கள் ஒரு வருட காலம் வரையும் திருப்தியடைகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுள்ளது.

अथ आपस्तम्ब धर्मसूत्रं ॥ अध्यायं २ पटलः ७ ॥

खड्गोपस्तरणे खड्ग माँसेनानन्त्यं कालं । तथा शतबले र्मत्स्यस्य माँसेन ।

वार्ध्रीपसस्य च । प्रयतः प्रसन्नमनाः सृष्टो भोजयेद् ब्राह्मणान् ब्रह्मविदो योनि

गोत्रमन्त्रान् तेवास्य संबन्धान् ॥

ஆபஸ்தம்ப ரிஷியின் தர்ம ஸூத்திரத்தில் அத்யாயம் 2 படலம் 7 இல் பிராமண வர்ணத்தினார்களின் போஜனத்திற்கு உகந்த மாமிஸங்களை பற்றி சொல்கின்றார்.

अथ शंख स्मृति ॥ अध्यायां ४ ॥

कालशाकं सशल्कांश्च माँसं वार्ध्रीणसस्य च । खड्ग माँसं तथाऽनन्तं यमः

प्रोवाच धर्मवित् ॥

சங்க மஹரிஷியின் ஸ்மிருதியில் அத்யாயம் 4 இல் காலசாகம் வார்த்ரீணம் முதலிய இறைச்சிகள் கட்கம் மாம்சம் அகியவைகள் பித்ருகளுக்கு மிக பிடித்தவைகள்.

अथ याज्ञवल्क्य स्मृति ॥ ७६

माँसक्षीरौदनमधुतर्पणं स दिवौकसां ।

करोमि तृप्तिं कुर्याच्च पितृणां मधुसर्पिषा ॥

யாஜ்ஞவல்கிய ஸ்மிரு 76 அனுவாகம் மாமிஸங்கள் பால்சாதம் முதலியவைகள் பித்ருகளுக்கும் தேவர்களுக்கும் மிக உகற்தவைகள் என்றும்.

अथ बोधायन गृहसूत्रं ॥ ११:२ ॥

एवमेव श्वोभूते माँस शेषेणैवमेव श्वोभूते यदि त्र्यहं ॥ ५० ॥

आरण्येन वा माँसेन यथोपपन्नेन ॥ ५१ ॥

खड्ग मृग महिष मेष वराह पृषत शशरोहित शार्ङ्ग तित्तिरि कपोत कपिंजल

वार्ध्रीण सानामक्षय्यं तिलमधु संसृष्टं ॥ ५२ ॥

பகவான் ஸ்ரீ போதாயன மஹரிஷியின் கிருஹ ஸூத்திரத்தில் அத்யாயம் 11 பிரச்சனம் 2 இல் அனுவாகம் 50 இல்
பௌர்ணமியின் யாகத்தில் உயிர் பலியை பற்றியும் காடுகளில் செய்யப்படும் பிரவர்க்யாவில் மாம்ஸோதனத்தினை படைப்பதை பற்றியும் கூறுகின்றார்.

अथ वैखानसं धर्मसूत्रं ॥ २१:८ ॥

यज्ञशिष्टं माँसं भक्षणीयं ॥

பகவாக் ஸ்ரீ வைகாகஸ மஹரிஷியின் தர்ம ஸூத்திரத்தில் அத்யாயம் 21 பிரச்சனம் 8 இல் யாகங்களில் மாமிஸங்களையும் உணவுகளையும் அவிதருவது வேத வழிமுறை என்றும்.

अथ परास्करं कात्यायानौ गृहसूत्रं ॥ १९ ॥

भारद्वाज माँसेन वाक् प्रसारकामस्य ॥ ७ ॥

कपिञ्जक माँसेन अननाद्यकामस्य ॥ ८ ॥

मत्स्यै जवनकामस्य ॥ ९ ॥

कृकषाया आयुष्कामस्य ॥ १० ॥

आटचा ब्रह्मवर्चसकामस्य ॥ ११ ॥ सर्वैः सर्वकामस्य ॥ १२ ॥

अन्नपर्याय वा ततो ब्राह्मण भोजनं

अन्नपर्याय वा ततो ब्राह्मण भोजनं ॥ १३ ॥

நொல்லை மடையான் குருவி என்பதன் இறைச்சி வாக் பலத்தினை அதிகரிக்கும் என்றும் வான்கோழி இறைச்சி உணவு விருத்தியை உண்டுபண்ணும் என்றும், மீன் இறைச்சி ஜனபிரியம் என்றும், வானம் பாடி இறைச்சி ஆயுள் அபிவிருத்தி என்றும், ஆட்டின் இறைச்சி பிராமண தன்மையை அதிகரிக்கும் என்றும் மேற் கூறிய அனைத்தும் அனைத்வித பயன்களை மனிதனுக்கு அளிப்பது என்று ஸ்ரீ காத்தியாயன மஹரிஷி மற்றும் பராஸ்கர ரிஷியின் கிருஹ ஸூத்திரத்தில் 19 வது அத்யாயத்தில் சொல்லியுள்ளார்கள்.

अथ विष्णुधर्म पुराणं ॥

मधु माँसं च यो मासांचतुरस्तान्निरस्यति ।

देवक्रियारति र्विष्णोरनुस्मरणतत्परः ॥ १९ ॥

ஸ்ரீ விஷ்ணு தர்ம புராணம் ஸ்லோகம் 19 இல்
மது மாம்ஸங்கள் தேவ கிரியைகளுக்கு உன்னதமானது என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுவே சொல்லியதாக உள்ளது.

अथ नन्दी पुराणं ॥

तं तु वार्ध्रीणसं विद्यात्सर्व यूथाधिपं तथा ।

खड्ग माँसं तु संदद्यात् तृप्ति र्द्वदशवार्षिकी ॥ ९ ॥

ஸ்ரீ நந்திதேவ புராணம் ஸ்லோகம் 9இல்
சிரார்தங்களின் சிறப்புகளில் வார்த்தீ கட்க மாமிஸங்களின் பெருமைகள் கூறப்பட்டுள்ளது.

श्रीपाञ्चरात्रे जयाख्यसंहितायां पवित्रकविधानं

नामैकविंशः पटलः ॥ २१ ॥ श्लोकं ११६ ॥

मधुमांसमस्त्यं च मैथुनं मृगयान्वितम् ।

तैलाभ्यङ्गं च मत्स्यं च बहुशो बहुभोजनम् ॥ ११६ ॥

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆகமம் பாஞ்சராத்ரம் ஜயாக்ய ஸம்ஹிதா படலம் 21 ஸ்லோகம் 116 இல், பிராமண போஜனத்திற்கான உணவுகளின் விஷயத்தில் மது மாம்ஸகள் பெருமை படுத்தி சொல்லப்படுகின்றன.

अजितागमं वास्तु पूजा विधि पटलः ८ श्लोकं ३१ ॥

प्रागादिषु क्रमात्तासां माँसोदन बलिं हरेत् ॥

ஸ்ரீ சிவாகமம் அஜிதம் படலம் 8 ஸ்லோகம் 31 இல்
வாஸ்து பூஜாவிதானத்தில் மாமிஸங்களை வாஸ்து பலியின் போது தருவதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

खड्गमाँसमभिष्यन्दि सस्वादुलवणं रसे॥ कृतमायुर्मयूरश्च गोकर्णो गवयो गुरुः। सृमरश्चमरो न्यंकुर्मधुरा गुरवश्च ते॥ ஆயர்வேதம் பேல ஸம்ஹிதா அத்யாயம் 28 ஸூத்ரஸ்தானம் அஜாதி மாம்ஸ குணங்கள்: ஆடு மலைகெட வராஹம் ஹஸ்தி மஹிஷம் கட்கம் முதலியன மனிதர்களுக்கு உண்ண தகுதியானவை என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலே தரப்பட்ட ஆதாரங்கள் அனைத்தும் வேதங்கள், ஸ்மிருதிகள், புராணங்கள் மற்றும் ஆகமங்களில் உள்ளவைகள் ஆகும். இன்றுள்ள பல வைதீகர்களும், ஆகமீகளும் ஆதிகாலந்தொட்டே பகவத் ஆதாராதனைகள் மற்றும் புரோஹிதங்களில் லாகிரி உணவுகளை கடவுளுக்கு ஸமர்பனம் செய்வதும் அவற்றை ஓர் உணவாக எடுத்துக்கொள்ளுவதும் வேத ஸம்மதமே ஆகும்.

ஆகவே இத்தகு லாகிரி பிரியர்களாகிய பிராமணர்கள் ஸர்வத்திற்கும் தகுதியுடையவர்களே என்று வேத வாஸ்திரங்கள் கூறுகிறது. இன்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள வைஸ்வகர்மணா, ஆதிசைவர்கள், வைகானஸர்கள், விப்ரர்கள் முதலிய பிராமண வர்ணத்தினை சேர்ந்த குலத்தவர்கள் அனைவருமே ஆதிகாலத்தில் மேற்சொன்ன படியே தேவ பித்ரு யாகாதி கர்மாக்களில் மேற்சென்ன விதிகளை பயன்படுத்தினார்கள் என்பது ஐயம் இல்லை. இதை நான் கூறவில்லை வேதங்களும், புராணங்களும், ஸ்மிருதிகளும், ஆகமங்களும் மற்றும் அவர்களுடைய தர்ம சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றன.

தன்னுடைய இச்சைக்காகவும் அநாகரிக வாழ்கைக்காகவும் காயத்திரீ ஜபிக்காமல் வேத விரதங்களை அனுசரிக்காமல் பூணூல் அணியாமல் தன்னிஷ்டப்படி வேத சாஸ்திரங்களை கடைப்பிடிக்காமல் இத்தகைய உணவுபழக்கத்தினை உடைய பிராமணன் ஆசார்யன் கட்டாயம் நரகலோகத்தில் சித்திரவதை அடைந்து ஈனப்பிறவியாக உருகொண்டு தேவர்களால் மக்களால் வெறுத்தொகுக்கப்படுவான் என்பது ஐயமில்லை.

अजितागमं महातन्त्रे शास्तृ प्रतिष्ठा विधि पटलः ८३ श्लोकं ७९।६०॥

मेषकुक्कुट माँसं वा होमकर्म समाचरेत्॥ ७९ ॥ अथवा मूर्तिमन्त्रेण माँसहोमं समाचरेत्॥ ६०॥ ஸ்ரீ சிவாகமம் அஜிதம் சாஸ்த்தா பிரதிஷ்டா விதியில் படலம் 83 ஸ்லோகம் 79 மற்றும் 60 இல் மேஷம் சேவல் மாமிஸங்களை சாஸ்த்தா பிரதிஷ்டா விதியில் ஹோமத்தில் தரப்பட்ட அவி ஆதாரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

दीप्तागमं ग्रामवास्तु विधि पटलः ३२ श्लोकं ८०॥

माँसोदनं घृतं चैव दध्योदनमिति स्मृतं॥ ஸ்ரீ சிவாகமம் தீப்தாகமம் கிராம வாஸ்து விதி படலம் 32 ஸ்லோகம் 80 இல் கிராம வாஸ்து சாந்தி விதியில் நெய்யுடன் தயிருடன் மாமிஸத்துடன் யாகம் செய்ய வேண்டுமாய் சொல்லப்படுகின்றது.

पूः कामिकागमं पटलः १९ श्लोकं २२॥

रुद्राय माँसमन्नं स्यात्पेनं रुद्रात्मजाय वै॥ ஸ்ரீ சிவாகமம் பூர்வ காமீகம் படலம் 19 ஸ்லோகம் 22 இல் வாஸ்து தேவ சாந்தியில் ருத்திரனுக்கு ஆட்டின் மாமிஸன்னமும் அவருடைய புத்திரருக்கு ஆட்டின் நூரையும் பலியாக சொல்லப்படுகின்றது.

उः कामिकागमं पटलः ६ श्लोकं २२१॥

रक्तान्नं माँससंयुक्तं कृसरापुपसंयुक्तं। घृतमत्स्यसमायुक्तं जपाकुसुमसंयुतं॥ ஸ்ரீ சிவாகமம் உத்திர காமீகம் படலம் 6 ஸ்லோகம் 221 இல் ஆட்டின் இரத்தத்தினால் செய்யப்பட்ட ரக்தான்னம் இதனுடன் மாமிஸங்களையும் கொண்டு சர்கரைபொங்கல் மற்றும் அதிரஸம் முதலியவைகளுடன் யாகம் செய்யவேண்டும் என்றும், நெய்யுடன் மீன் அன்னம் கலந்து தந்திரமாக யாகங்களை செய்ய வேண்டுமாய் ஆகமத்தில் சொல்லப்படுகின்றது.

आयुर्वेदं भेल संहिता अध्यायं २८ सूत्रस्थानं अजादिमाँसगुणाः॥

अजं गव्यमथौरभ्रं वाराहं चैव यत्स्मृतं। हस्तिमाँसं च मधुरमुष्टूं गुरु च निर्दिंशेत्॥ विद्यादेवं गुणं चैव सकषायं च महिषं।